

Ne menj a fára, nem esel le

A Ferenczy-kávéház nymphái nagyon ragadós kezűek. Már többeket hallottunk panaszkodni, kiktől a nevezett helyiségben egyet-mást elloptak. Tegnapelőtt este Mohr Imre Hatvani utcai kereskedésben alkalmazott S-s J. segéd tért be oda. Később járván az idő, kissé elszenderült. Mire fölébredt, 40 frt-os óráját valamelyik nymppha kilopta a zsebéből.

(Kelet Népe, 1875. július 27.)

A becsületért

BALI MIHÁLY¹

Razzia

Vidám, bortól hangos mulató kompánia került be úgy a hajnali órákban valamelyik külvárosi mulatóházba. Olyan házba, amelyet a krizanthémumok hazájában Joshivárának neveznek. Ahol a szegény éjjeli hercegnők és grófnők pénzért árulják az olcsó, lélekhijas szerelmet.

A szalonban már álmos volt egy kicsit az élet. Itt is, ott is bóbiskolt egy-egy cifraruhas dáma, egy-kettő még ott keringett nagy álmosan és lankadtan a szoba közepén s a vak zongorista csendes odaadással huzta a lábuk alá a valcert és a bosztont.

A vidám társaság egy kis életet öntött az elernyedte, savanyú szagú hangulatba. A lányok egy kicsit felfrissültek, néhány dalba kezdett, a többi pedig elhelyezkedett a jókedvű, fiatal emberek nyakába, ölébe, már úgy,

¹ Nem tudni, vajon a szerző azonos-e a korban közismert hivatalos állami ítéletvégrehajtóval, Bali Mihállyal, aki a boszniai okkupációban szerzett tapasztalatai alapján 1885-ben kapta meg a hóhéri posztot.

ahogy jött. Holmi édes ital is került az asztalra, fekete kávé vagy tea, amit az ilyen helyre a rendőrség engedélyez.

[...]

Éjjeli mulató kerül sorra. A szalonból messze kihallik a zongora, s mikor az ajtón benyitunk, a szerelem papnői nagy zajongással ugrálnak fel és sietnek felénk. No lesz itt nagy cécó, ennyi férfit egyszerre még alig látott ez a terem!

Az egyik csinos, szőke detektív, akinek valósággal a nyakába ugrott egy matrózruhába öltözött, apró, fitos orrú leány, halkán odasúgja:

– Rendőrség!

A bizalmasság egyszerre megszűnik, a kis leányok szépen visszavonulnak a körbefutó dívánokra s onnan lesik, mi fog történni.

Minket a férfiak érdekelnek inkább. Itt is kezdetét veszi az igazolás, s akinek nincs rendben a pakszusa² vagy közismertségnek örvend, kiadatik a rendőröknek.

[...]

(Budapest, 1919.)

Egy lányka, ki nem egy hamar jó zavarba

B. K. nevű fiatal varrónőnek van egy úgynevezett „barátja”. De azért más csinos fiatal emberek udvarlása iránt sem szokott érzéketlen maradni. Így történt, hogy tegnapelőtt elég vigyázatlan volt, egy fiatal ifjú karján végig menni a Dob utcában. Természetesen nem is gyanítva, hogy ott barátjával találkozék, ki őt felelősségre vonandja. Ez eset azonban bekövetkezett. De féltékeny barátja legelőször is kísérőjére vetette magát, s elkezdte azt agyba-főbe verni, mit ez tőle kitelhető módon viszonzott. Ezen viadalra azután a nézők nagy tömege csoportosult össze az utcában, melynek csakis az erélyes és magán segíteni tudó lányka közbevetése szakasztott véget, megkímélve a rendőrséget a beavatkozástól, amennyiben karját nyújtva barátjának, azt lecsendesítvén, a tömegeből kihúzta, udvarlóját pedig kitéve a nézők gúnyjának, ott hagyva a faképnél, gyorsan távozott.

(Kelet Népe, 1876. július 8.)

² Itt: „irat”, „igazolvány”.